

dr Piotr Wojtulek

Jak się żyje na pustyni - o Saharze, jej mieszkańcach i geologii

Pustynie są to rozległe obszary pozbawione roślinności ze względu na niewielkie opady deszczu oraz wysoką temperaturę w ciągu dnia. Mało kto wie, że mimo tego na pustyni czasem padają deszcze, a wśród skał i piasków żyją również zwierzęta i rosną rośliny dobrze radzące sobie w tym środowisku (sukulenty). Podczas kolejnego wykładu z cyklu „Tajemnice Ziemi i Wszechświata” dr Piotr Wojtulek z Instytutu Nauk Geologicznych zabierze jego uczestników na wycieczkę po pograniczu Maroka i Algierii i terenów pustynnych na tamtym obszarze.

Sahara jest największą pustynią na świecie, rozciąga się na długości 5700 km w Afryce – od Oceanu Atlantyckiego aż po Morze Czerwone. Jej krajobraz nie przypomina jednak zawsze piaszczystych wydm, które kojarzymy z filmu „W pustyni i w puszczy”, gdyż pustynia piaszczysta (erg) zajmuje tylko niewielkie obszary saharyjskie. Wszystko dlatego, że rzeźba pustynna może być bardzo urozmaicona (kamienista, piaszczysta, żwirowa, słona).

Bywa, że nawet na pustyni spadnie deszcz. Wówczas formują się rzeki, pojawiające się tylko epizodycznie (wadi). Bywa również, że temperatury spadają w okolice 0°C, dzieje się tak nocą. A kiedy do Sahary zbliżają się silne wiatry, formowane są burze piaszczyste, siejące dookoła spustoszenie. Mimo to w tak ekstremalnych warunkach nauczyli się żyć ludzie. Tuaregowie oraz Berberowie saharyjscy znaleźli sposoby aby uchronić się przed trudnym klimatem, wbrew pozorom są dobrze zorientowani w otaczającym ich świecie. Piorą proszkiem Persil, a ulubionym piłkarzem dzieci jest Leo Messi z Barcelony.

Podczas wykładu uczniowie dowiedzą się, dlaczego powstają pustynie, jak wyglądają, jak żyją ich mieszkańcy. Będzie to fascynująca podróż po południowym Maroku, pięknym kraju znanym z filmów „Gladiator” i „Casablanca”.

